

da se nikdo ne nadja, da se stvari obrnejo na bolje. Vse se pričakuje le od slučaja, nič pa od spoznanja pravega blagra za monarhijo, dokler gospoduje ona umetna večina, ki nima koréna v narodih¹. Mi dostavljamo temu le to, da dogodbe zadnjega časa v državnem zboru so kazale, da tudi ni nobene kompaktne večine več, na katero bi se naslanjalo ministerstvo Auerspergovo, ampak le manjšine so, v katere je razdrobljena prejšnja večina poslancev.

— Slovanska mladež na tukajšnjem vseučilišču pripravlja za leto 1879. knjigo z naslovom „Almanak“, ki bode zabavno-poučne stvari razpravljal v vseh slovanskih jezicih. Naročnina je odločena na 1 gold. 20 krajc., ki se pošilja gosp. Todoroviću na Dunaj (Burgstrasse 24); prodajal pa se bode po 1 gold. 60 kr.

Iz Lvova. — Gališki deželni zbor se ima neki sklicati 9. dne septembra in le 6 tednov trajati.

Iz Zagreba. — Deželni zbor se je pričel v pondeljek. Če je res, kar piše Magjarski list „Budapešt. Corr.“, ima se zbor že končati 13. dne t. m. — po komandi iz Pešta! In prav verjetno je to, kajti magjarizem čedalje bolj svojo oholo glavo povzdiguje; če bo tudi magjarski jezik Hrvatom „narodni“ jezik!

Ogersko. — Po dovršeni novih volitvah poslancev, ki bodo v očigled okupacije Bosne in Hercegovine, kateri so Magjari zakleti protivniki, sila burne, se snide državni zbor v Budapeštu 17. oktobra.

Iz Rima. — Tukajšnji časnik „Capitale“ je objavil pismo, ki ga mu je poslal Garibaldi o socijalizmu, ki Nemcem zdaj toliko sivih las dela. Garibaldievo to pismo gre zdaj po vseh časnikih, ker je res vredno, da se čita. Glasí se tako-le:

„Ni dolgo temu, kar sem nemškega in ruskega cesarja hvalil. Jaz se tega ne sramujem. Ona imata vsakako velike zasluge za narodni napredek, zato me je zbolel napad na častitega Viljema. — V tem slučaju nisem komunard, pa ker sem star, težko mi je svetovati. Sedaj gre vse na to, da se socijalizem ukroti, in to se prav lahko zgodí tako-le: 1) naj se stalne armade razpustijo, da se ljudje poprimejo poljedelstva, pa bode potem nehalo siromaštvo; 2) železo naj se rabi za napravljanje gospodarskega orodja, pa ne za bojno orožje; 3) naj nekateri jedó samo za dvanaest ljudi, a ne za tisoče; 4) naj se napravi mednarodna sodnija, katera bi razpore med narodi razsojevala, da se tako odstranijo za ljudstva nesrečne vojske. S tem svetom kongresu (Berolinskemu) na srce pokladam: ako se Slovanom ne dá pravica, hočemo mi napovedati revolucijo. Vaš G. Garibaldi.“

Iz Benetek. — Agitacij zoper Avstrijo na Laškem ni konca ne kraja; zdaj rogovilijo Lahoni v Kopru, zdaj v Trstu, drugikrat v Paznu, Gorici itd. O binkoštnih prazkih so v Benetkah Avstrijsko-ogerskemu konsulatu celó okna razbili in grb s hiše vrgli v bližnji kanal. Ona dva praznika so namreč iz Trsta v Benetke pričakovali gostov po parobrodu; alker se je za to veselico oglasilo pre malo Tržačanov, ni parobrod se odpeljal v Benetke. Druhal Beneška pa je sumičila, da je policija Tržaška na prošnjo Avstrijsko-ogerskega konsulata prepovedala izlet v Benetke. In to je bil vzrok onemu velikemu škandalu, pri katerem je policija Beneška roké krížem držala. Italijanska vlada je sicer pozneje javno grajala ono demonstracijo; al da je to le prazna beseda, vé ves svet. — Radovedni smo, bo li minister vnanjih uprav grof Andrassy tudi to dogodbo, ki je v zvezi z demonstracijami Isterskimi, Tržaškimi in Goriškimi, smatral za šalo?

Iz kongresa se slišijo vsakovrstne reči. Zasedba Bosne in Hercegovine po Avstrijski vojni je sicer sklenjena reč, a utegne se še zavleči, čeravno se govoriti, da ima naša vojna že 15. t. m. z begunci vred na dveh straneh, južni in severni, prestopiti mejo. Grof Andrassy ni v majhnih zadregah. Turčija je rekla sicer, da je zadovoljna z zasedanjem Bosne po Avstriji in da se bo o tem, kako se ima izvršiti, dogovorila sama z Avstrijo. Na to neki pa je povdarjal Bismarck, da je kongres dal Avstriji nalog, vrediti Bosno in pomiriti jo. Vprašanje pa je pri tem: bo li politiki Magjarski mogoče narediti drugej mir, ko ga še doma ne more, marveč je spravila Nemce ravno tako, kakor Slovane in Rumunce v najhujšo opozicijo zoper sebe. Ta politika bi rada pomagala Turkom na noge, to čuti tudi Bismarck, ker je vsakemu, ki bi od Rusije zahteval še kaj, rekel, „da miroljubja Ruskega utegne enkrat konec biti.“ V drugem obziru je pa Andrassy v zadregi zavoljo volitev, ki se imajo pričeti na Ogerskem. Magjari ne morejo pozabit še „zatiranja brata Osmana“ in če bi Avstrija zasedla Bosno, utegnile bi volitve izvršiti se tako, da bi vlada se vstrašila. Zato je skoro gotovo, da bomo pač pripravljeni za marširanje, a marširali ne bomo tako brž; to se da slutiti tudi potem, da je za nadpoveljnika zasede vojne imenovani general Filipović z Dunaja vrnil se nazaj v Prago. Je li to prevrt na bolje ali na slabše, to se bo še le pokazalo. To je pa očitno že zdaj, da nesrečna Magjarska notranja politika je Avstriji o unanji politiki zeló napoti.

Kar se tiče mobilizacije, se sliši zdaj, da bo veča kakor je bila nameravana skonca. S prvega je bilo namenjeno spraviti le 4 divizije na noge, zdaj pa se spravlja še 3, tako da jih bo 7 ali morda celó 9 na nogah. Pravijo, da se to godi zavoljo tega, ker je vedenje Turčije vzbudilo sum, da je nahujška mohamedance zoper armado Avstrijsko, ki ima priti. Sliši se tudi, da je Andrassy vzdignil drugo polovico dovoljenih mu 60 milijonov, a da jih ne misli potrošiti za zasedbo Bosne in Hercegovine.

Iz Bosne sta prišla dva poslanca v Berolin s prošnjo, naj bi Srbija zasedla Bosno, a ne Avstrija; toda poslanca nista nič opravila. Madjari se namreč hudo boje Srbije; če bi pridobila si Bosno, bila bi jim premogočna. — Grki ne dobé nič, saj pa tudi s svojo perfidno politiko nič zaslužili niso.

Kongres se ima raziti v soboto 13. t. m. Zadnje novice so namreč te, da se bo ta dan podpisal protokol. Po tem je sklepati, da so se vsa vprašanja ugodno rešila zlasti, ker se je Rusiji pustil tisti vpliv, ki je gre po vspehih orožja in po velikih žrtvah. Spodnji del Donave se ima postaviti pod nadzorstvo komisije nalašč za to postavljene in nobena vojna ladija ne sme va-njo; podonavske trdnjave pa se imaja razrušiti. Turška je neki še zahtevala, da v Bosni in Hercegovini ostane gospodarstvo s premoženjem mošeji (Turških cerkvá) v njenih rokah, isto tako civilna uprava omenjenih dežel; a predloge tega kongres ni sprejel. Tudi zarad provinc in trdnjav v Aziji se je vnel razgovor, ki se je slednjič končal s tem, da rešitev tega vprašanja se prepusti Rusiji in Angleški, varstvo svetih dežel pa Francoski.

Žitna cena

v Ljubljani 6. julija 1878.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 9 fl. 10. — banaska 10 fl. 49. — turšice 6 fl. 20. soršice 6 fl. 80. — rži 6 fl. 34. — ječmena 5 fl. 63. — prosa 7 fl. 3. — ajde 5 fl. 85. — ovsa 3 fl. 41. — Krompir 2 fl. 50 kr. 100 kilogramov.